

Warszawa, 24.03.2020 r.

Apel

**o rezygnację z przyjęcia przepisów: Art. 8d – 8f
projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z
zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz
wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw**

Uzasadnienie

DRAMATYCZNE KONSEKWENCJE PRZYJĘCIA PROPOZYCJI UOKiK DO TZW. PAKIETU USTAW ANTYKRYZYSOWYCH

Drastyczne ograniczenie pozaodsetkowych kosztów kredytu w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych uważamy za nieuzasadnione i będzie generować szereg poważnych, negatywnych skutków, wbrew pozytywnym założeniom, stawianym przed pakietem ustaw antykryzysowych. W ostatecznym rachunku, wdrożenie propozycji UOKiK spowoduje zwiększenie kosztów niezbędnego wsparcia ze środków publicznych, poważne ograniczenie obrotu w polskiej gospodarce, obniżenie jej potencjału i zdolności do odtworzenia sprawności jej procesów po ustaniu pandemii.

Przyjęcie proponowanych zmian limitu kosztów pozaodsetkowych w obszarze kredytu konsumenckiego (15% + 6%, maks. 45% w okresie kredytowania) spowoduje w szczególności:

- likwidację do nawet 40 tysięcy miejsc pracy w sektorze pożyczkowym i sektorach blisko powiązanych, w tym m.in. pośrednictwa finansowego, usług outsourcingu w wielu obszarach, a także dostarczania danych czy rozwiązań z zakresu nowoczesnych technologii, powiększając koszty koniecznego wsparcia ze strony Budżetu Państwa dla pracowników tych sektorów w wyniku utraty miejsca zatrudnienia i zarobkowania,
- straty wielu sektorów gospodarki, oferujących swoje produkty i usługi do sprzedaży w modelu online, poprzez sklepy internetowe, portale aukcyjne, serwisy ogłoszeniowe, platformy przetargowe lub transakcyjne, finansowanej kredytem w formie tzw. odroczonej płatności, a tym samym poważne utrudnienie, czy wprost ograniczenie bieżącego funkcjonowania w wielu obszarach polskiej gospodarki, przesuwałej się dynamicznie do tego modelu sprzedaży w okresie pandemii, a w efekcie powiększenie kosztów koniecznego wsparcia dla tych sektorów, zmuszonych do powiększania skali wypowiedzeń,
- bardzo znaczne ograniczenie dostępności do kredytu konsumenckiego, a w efekcie w całym sektorze kredytu konsumenckiego zostanie ograniczona podaż kredytów, wprost drastycznie zaś w szczególności w sektorze instytucji pożyczkowych, kierującej produkty do innego profilu klientów niż sektor bankowy i SKOK. A to oznacza, że nawet przy utrzymaniu aktualnie obowiązującego poziomu limitu kosztów, wzrośnie skala wykluczenia z rynku kredytowego. Dodatkowe ograniczenia spowodują,

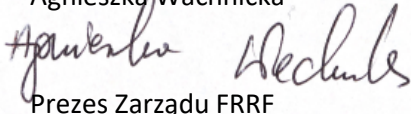
że skala wykluczenia może osiągnąć rozmiary wielokrotnie większe niż przed pandemią (do pandemii już ponad 20%), mimo posiadania w czasie pandemii zdolności kredytowej i zdolności do spłaty zobowiązań nawet przy dziś obowiązującym limicie kosztu kredytu. Wykluczenie kredytowe może dotyczyć większości z grupy, szacowanej nawet na 3 miliony klientów sektora instytucji pożyczkowych – w sytuacji, gdy nie zniknie popyt, a jedynie zlikwidowana zostanie podaż,

- rozwój szarej strefy pożyczek i podziemia lichwiarskiego - aktualne wyniki badań, prowadzonych przez Instytut Rozwoju Gospodarczego SGH i ZPF pokazują, że co najmniej 13,2% klientów sektora kredytowego, bankowego i instytucji pożyczkowych, którzy nie otrzymają kredytu konsumenckiego, zwróci się o to finansowanie do podziemia pożyczkowego. Już tylko wykluczenie jednego miliona z aktualnie nawet 3 milionów klientów sektora pożyczkowego spowodowałoby, że pojawi się na rynku grupa ponad 100 tysięcy osób, które wpadną w szpony mafii pożyczkowej. A jest to wariant zdecydowanie bardzo optymistyczny, bowiem szacuje się ten skutek raczej na wykluczenie od 80-90% klientów. Zatem do mafii pożyczkowej trafić może ponad 300 tysięcy osób. A to oznacza, że przy szczupłości zasobów kadrowych policji, prokuratury, sądów, mafia pożyczkowa może stać się po prostu bezkarna,
- drastyczne ograniczenie wpływów z podatków CIT, PIT i VAT – szacunki branży instytucji pożyczkowych wskazują na możliwe uszczuplenie dochodów nawet o kwotę przekraczającą 2 miliardy złotych rocznie, co ograniczy zasoby i źródła finansowania pomocy i wsparcia ze strony Budżetu Państwa,
- zachwianie rynku Funduszy Inwestycyjnych, zapaść rynku obligacji korporacyjnych i podważenie wiarygodności rynku kapitałowego w Polsce (zmiany wpłyną na brak możliwości wykupu obligacji korporacyjnych wyemitowanych przez instytucje pożyczkowe), co spowoduje bardzo poważne straty dla inwestorów – utratę wyłożonego kapitału – a tym samym wydłużenie okresu wychodzenia z kryzysu i dochodzenia do sprawności procesów gospodarczych oraz ryzyko pozwów odszkodowawczych ze strony prywatnych inwestorów wobec Państwa,
- konieczność utrzymania przez państwo pracowników zlikwidowanych firm przez okres, w którym będą oni pozostawać bez pracy, co w sposób nieuzasadniony i nieracjonalny zwiększy koszty koniecznej pomocy Państwa i ograniczy jego zdolność do efektywnego wspierania przedsiębiorców i ich pracowników, którzy tylko i wyłącznie na skutek pandemii stracili w całości lub części zdolności do prowadzenia działalności gospodarczej i świadczenia pracy zarobkowej, nie zaś wskutek nieuzasadnionych wyraźnym i ważnym interesem społecznym zmian w przepisach.

Wyrażamy zdecydowany sprzeciw wobec prób wykorzystywania stanu epidemii do tworzenia przepisów, innych niż wsparcie dla działań prewencyjnych, minimalizujących rozprzestrzenianie się wirusa COVID-19, a prowadzących do likwidacji legalnie działającej części sektora rynku finansowego.

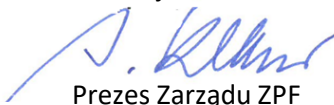
Z poważaniem,

Agnieszka Wachnicka

Prezes Zarządu FRRF

Andrzej Roter

Prezes Zarządu ZPF